

Nově uniklé další dokumenty OPCW ohledně tzv. plynového útoku v Doumě! -II. a časopis Newsweek

- CZ24 News | 1. ledna 2020

Další částí toho, co jsem dostal jako povánoční nadílku od kosířů je pokračování story o tom, jak OPCW zfalšovala zjištění svých vlastních inspektorů, které vyslala do syrského města Douma šetřit tzv. plynový útok chlorem syrské armády na toto město, které tehdy bylo v držení radikálních islamistů.

Konkrétně jde o to, že včera Wikileaks zveřejnily další dokumenty pocházející z archivu OPCW, která má být celosvětovým garantem nepoužívání a kontroly moratoria na výrobu a exploataci chemických zbraní hromadného ničení.. Jdu s tím ven za čerstva. Protože z téhle záležitosti se klube čím dál větší, celoplanetární - PODVOD!

Pro překlad originálu z Wikileaks byl opět použit překladač:

OPCW-DOUMA - uvolněná část 4

27. prosince 2019Dnes WikiLeaks vydává další interní dokumenty od OPCW týkající se vyšetřování údajného chemického útoku v Doumě v dubnu 2018.Jedním z dokumentů je výměna e-mailů ze dne 27. a 28. února mezi členy vyšetřovací mise (FFM) rozmístěné v Doumě a vyššími úředníky OPCW. Zahrnuje e-mail od Sebastiena Brahy, náčelníka kabinetu OPCW, kde nařizuje, aby byla ze zabezpečeného registru organizace odstraněna technická zpráva Iana Hendersona: „*Vyjměte tento dokument z DRA [Archiv registrů dokumentů] ... A odstraňte všechny stopy, pokud existují, z jeho doručení / uložení / cokoli z DRA*“.Hlavním nálezem inspektora Hendersona, který prohlédl místa v Doumě oba dva válce, které byly nalezeny na místě údajného útoku, bylo to, že tam byly nejvíce pravděpodobně ručně umístěny, než aby je svrhli z letadla nebo vrtulníku ze značných výšek. Jeho zjištění byla vynechána z oficiální závěrečné zprávy OPCW o incidentu v Doumě.Dalším dnes zveřejněným dokumentem je zápis ze schůze dne 6. června 2018, kde čtyři zaměstnanci OPCW jednali s „třemi toxikology / klinickými farmakology, jedním bioanalytickým a toxikologickým chemikem“ (podle zápisu všichni odborníci na chemické zbraně).Účel tohoto setkání byl dvojitý. Prvním cílem bylo, „*Vyžádat si odbornou radu o hodnotě exhumace podezřelých obětí údajného chemického útoku v Doumě dne 7. dubna 2018*“. Podle zápisu byl odborníkům doporučen tým OPCW, že při exhumaci by bylo málo využití. Druhým bodem byl požadavek na „*Vyvolání znaleckých posudků forenzních toxikologů ohledně pozorovaných a hlášených příznaků údajných obětí*.“Konkrétněji, „... *zda příznaky pozorované u obětí byly v souladu s expozicí chloru nebo jinému reaktivnímu plynnému chloru*.“Podle dnešních minut, které unikly: „S ohledem na konzistenci pozorovaných a hlášených příznaků údajných obětí s možnou expozicí plynnému chloru nebo podobným látkám byli odborníci ve svých prohlášeních přesvědčiví **že neexistuje žádná korelace mezi příznaky a expozicí chloru**.Členové týmu OPCW napsali, že klíčovou „zprávou o odběru“ ze schůzky byla, „**že pozorované příznaky nebyly v souladu s expozicí chloru a nemohla být identifikována žádná jiná zřejmá kandidátní chemikálie způsobující symptomy**“.Třetím dokumentem je kopie e-mailových výměn OPCW ve dnech 20. až 28. srpna 2018, která diskutuje o setkání s toxikology.Čtvrtým dokumentem je výměna e-mailů z konce července 2018, kde se uvádí, že osm inspektorů OPCW nasazených do Doumy během vyšetřovací mise (s výjimkou jednoho, záchranáře) by mělo být vyloučeno z diskusí o projektu.Originální e maily, o nichž je řeč, zájemce najde, pokud si

rozklikne odkaz na Wikileaks. Tolik dokumenty, ke kterým se nově dostal server Wikileaks, které ovšem mainstream a politické špičky ostentativně ignorují. V tom lepším případě. Nebo tvrdě stíhají, pokud se někdo z mainstreamu odváží na tenhle případ poukázat nebo o něm cosi zveřejnit. Jako se to naposled stalo reportérovi Newsweeku Tarequ Haddadovi. Který musel na své pracovní místo u tohoto renomovaného titulu rezignovat (eufemismus pro vyhození). Po té co se pokusil informace o skandálu a falšování důkazu OPCW v souvislosti s incidentem v Doumě dostat do Newsweeku. Jeho příběh popisuje rozsáhlý článek na americkém konzervativním webu

American Conservative, který má jako motto následující:

Americký konzervativce existuje kvůli konzervatismu v mainstreamovém prostoru. Ctíme místní komunitu, svobody, které nám odkázali zakladatelé, civilizační základy víry a rodiny a nestydíme se používat slovo mír. Konkrétně jde o tento jeho aktuální artikel:

[A Newsweek Reporter Resigns, a Counter-Narrative Won't Die](#)

Než popíši jeho obsah, dovolím si představit autora. To proto, aby nebyla diskuse o tom, že jde o nějakého neznalého, protiamericky zaměřeného proruského nebo Assadem placeného hloupého trolla. Jmenuje se **Scott Ritter** a jeho stručný životopis sděluje následující: *Scott Ritter je bývalý zpravodajský důstojník Námořní pěchoty, který sloužil v bývalém Sovětském svazu při provádění smluv o kontrole zbraní, v Perském zálivu během operace Pouštní bouře a v Iráku dohlížel na odzbrojení zbraní hromadného ničení. Je autorem několika knih, naposledy, Deal of the Century: Jak Írán zablokoval západní cestu do války (2018). Takže o jeho kvalifikaci, osobní integritě a vlastenectví nelze pochybovat. Pro překlad do češtiny je opět použit překladač, i když zjevně s menším zdarem než u úředních dokumentů OPCW. Strohou jednoznačnou úřednicinu evidentně má radši než květnatý novinářský jazyk. Angličtináři si jistě sami hravě poradí, Ostatní se musí spokojit s mojí interpretací. Ale dejme konečně slovo Scottu Ritterovi: Je to (incident v Doumě a falšování zprávy o jeho vyšetřování ze strany OPCW – pozn. vlk) pravděpodobně nejméně komunikovaný mediální skandál o nejméně probíraná mezinárodní kontroverze v poslední době – rezignace Tareqa Haddada, uznávaného novináře z Newsweeku, který je význačnou oporou mainstreamových médií.*

Jde o to, co Haddad řekl ohledně odmítnutí časopisu pokrýt informačně pro veřejnost skandál, který se odehrává v rámci Organizace pro zákaz chemických zbraní (OPCW). Již nějakou dobu se objevují důkazy, že OPCW falšovala podklady při vyšetřování údajného použití chemických zbraní v syrském městě Douma dne 7. dubna 2018. Tato obvinění posloužila jako důvod pro následný společný americko-britsko-francouzský útok kvůli podezření na použití chemických zbraní uvnitř Sýrie, přestože OPCW nemohla před ním Douma prozkoumat, natož aby vydala zprávu. V oznámení na Twitteru Haddad prohlásil: „Z Newsweeku jsem rezignoval poté, co byly mé pokusy o zveřejnění zpravodajských odhalení o úniku dopisu OPCW odmítnuty bez platného důvodu,“ dodává: „Shromáždil jsem důkazy o tom, jak [OPCW] potlačovaly informace z tohoto incidentu, kromě důkazů z jiného případu, kdy byly informace nevhodné pro vládu USA odstraněny, i když ty byly fakticky naprosto správné.“ Haddad dále poznamenal, že mu Newsweek vyhrožoval právními kroky, pokud by snad se snažil zveřejnit svá zjištění jinde. Vyšetřování případu Douma OPCW bylo v oblaku kontroverze, protože krátce poté, co byla jeho prozatímní zpráva zveřejněna na začátku března 2019. Dokument připravil Ian Henderson, inženýr pracující pro OPCW. Zpochybnil závěry inspekčního týmu ohledně provenience dvou kanystrů chloru umístěných na místě nehody a byl propuštěn do tisku.

Dokument, který OPCW následně prohlásil za pravý, zvyšoval pravděpodobnost, že kanystry byly na scénu umístěny ručně, na rozdíl od toho, že byly upuštěny syrským letectvem, což vyvolává otázku, zda byl celý incident v Doumě proveden představitel.

Haddádův příběh však nebyl zdaleka jen o zprávě Iana Hendersona, ale spíše o řadě nových dokumentů, podpořených inspektorem – informátorem známým jako „Alex“, který obviňoval vedení OPCW z ignorování nálezů svých vlastních inspektorů v ve prospěch revizionistické zprávy připravené jiným, správně nastaveným týmem inspektorů z Turecka. Tato druhá skupina se údajně silně opírala o údaje a svědky poskytnuté Syrskou civilní obranou („Bílé helmy“) a Syrsko-americkou lékařskou společností (SAMS), což jsou dvě zdánlivě humanitární organizace, které se staví zásadně proti režimu syrského prezidenta Bašára al-Asada. Haddadovy nové zdroje se objevily po zveřejnění závěrečné zprávy OPCW o incidentu v Doumě v červenci 2019. Tento dokument dospěl k závěru, že v Doumě byl jako zbraň použit chlór, pravděpodobně prostřednictvím tlakových láhví na chlór, které měly být svrženy z letadel – takže syrská vláda byla výlučně odpovědná, protože nikdo jiný nad Sýrií nelétal a legitimizovala tak letecké útoky vedené USA. Uniklý materiál byl ověřen pomocí rozhovorů s vybranými zpravodaji (možná včetně Haddada, který naivně hledal zpravodajskou ochranu od Newsweeku). S „Alexem“, který tvrdí, že byl součástí vyšetřování Douma. Příběh, který se vynořuje už při zběžném prozkoumání těchto nových dat je zcela neguje – OPCW záměrně potlačil zjištění vyšetřovacího týmu, který uváděl, že chlór nebyl použit jako zbraň v Douma. Vedení OPCW se poté s vládou USA spiklo, že připraví další zprávu, založenou na alternativním souboru faktů, který podporoval představu, že syrská vláda ve skutečnosti použila chlór jako zbraň. Management OPCW tyto úniky do značné míry ignoroval. Současný generální ředitel, Fernando Arias, obhajoval práci své organizace a prohlásil: „Zatímco na některých veřejných diskusních fórech stále obíhají některé z těchto rozmanitých názorů, rád bych zopakoval, že stojím za nezávislým profesionálním závěrem [vyšetřování].“ Newsweek prostřednictvím mluvčího řekl reportérovi: „Novinář [Haddad] prezentoval spikleneckou teorii spíše než nápad pro objektivní zpravodajství. Editoři Newsweeku toto odmítli.“ Za normálních okolností by uniklé dokumenty a svědectví z první ruky informátora, jako je „Alex“, získaly pozornost mainstreamových médií, zejména vzhledem k jejich vazbě na administrativu Trumpa. Byly doby, kdy se média nebála vzít kontroverzní příběh a běžet s ním, dokonce i takový, který zahrnoval mnohostrannou kontrolu zbraní. V srpnu 1998 jsem rezignoval na svou funkci hlavního inspektora zbraní se zvláštní komisí OSN (UNSCOM), která byla pověřena odstraňováním, ničením nebo demontáží iráckých zbraní hromadného ničení (WMD) v souladu s příslušnými usneseními Rady bezpečnosti OSN. Moje rezignace byla zpráva, která se dostala na titulní stránku v The New York Times a The Washington Post (mimo jiné) a já jsem byl povolán, abych před Senátem i Sněmovnou svědčil o mých obviněních, která se soustředila na americké zasahování do práce UNSCOM. Ve zpětném pohledu bych byl klamal, kdybych uvěřil, že jediným důvodem, proč se média o můj příběh zajímala, bylo to, že shledaly komplikace odzbrojování Iráku jako fascinující. Skutečnost byla taková, že alespoň z pohledu masmédií moje rezignace sloužila jako prostředek k přehrání příběhu proti konkurenčním domácím politickým mocenským pólům, které v mém případě sestávaly z úřadujícího demokratického prezidenta Billa Clintona a Kongresem, kde obě komory ovládaly republikáni.

Můj příběh neměl význam, přestože jsem se opíral o pravdivá zjištění, ale protože moje věc byla přijata jednou stranou (kongresovými republikány) a použita jako politický nástroj proti druhé (prezident Clinton). Ve chvíli, kdy se prezident i Kongres spojili do jednoho bloku a zvolili změnu režimu (v Iráku, pozn. vlk) a podpořila to armáda oproti legitimnímu odzbrojení, přestal jsem být potřebný a média mě opustila jako špatný zvyk. Démonizace Iráku Saddáma Husajna zabránila jakékoli smysluplné diskusi o otázkách odzbrojení, s konečným výsledkem bylo nezpochybnitelné přijetí představy, že Irák si zachoval ZHN, přestože neexistují žádné důkazy, které by toto udržely, a přijetí války jako jediného proveditelného řešení. Přestože kontroly zbraní prokázaly, že by mohly být užitečné. Zatímco se konvenční moudrost nakonec vyvinula tak, aby akceptovala skutečnost, že proces odzbrojení OSN fungoval, a že jsem měl pravdu, když jsem informoval, že Irák byl kvalitativně odzbrojen a že již nepředstavoval hrozbu hodnou války, zůstává skutečností, že irácké zbraně hromadného ničení byly vždy problémem Saddáma Husajna. I když došlo k dohodě o tom, že ZHN neexistovaly, nikdy nedošlo k přehodnocení toho, jak jsme společně zařadili Saddáma do kategorie

„zlého diktátora“, s premisou jeho odstranění.

Mezi mým případem a kauzou inspektorů OPCW existuje mnoho podobností, zejména pokud jde o jejich obranu integrity instituce, kterou zastupují, a odolávání korupci vnějšími vlivy. Avšak otázka OPCW zůstává otázkou vnitřního sporu, popírá velkou etapu americké politiky a pozornost médií, která by sbírala. Existuje několik důvodů. Zaprvé je obtížné shromáždit lidi kolem případu, kdy ústřední debata je o relevanci několika částic nějaké látky částic na miliardu celkových částic nebo o inženýrských rovnicích týkajících se pevnosti betonu a oceli v tahu. I když se zdá, že základní věda a matematika jsou na straně Iana Hendersona a „Alexe“, odmítnutí OPCW zapojit se do jakékoli podstatné diskuse znamená, že to, co prochází „debatou“, unesli za nezpochybnitelné vedoucí osobnosti sociálních médií. Vedou je Eliot Higgins a jeho skupina Bellingcatských „specialistů“, kteří jsou vždy „správně“ připraveni vysvětlit cokoli svou pochybnou vědou s vyzkoušenými opotřebovanými triky označují všechny, kteří se proti nim staví jako „pro-Assadovi“ spiklenecké teoretiky a / nebo Ruskem ovládané trolly, kteří jednoduše papouškují „Kremlské řečnické bludy.“

Newsweek potlačením zjištění Tareqa Haddada kodifikuje neschopnost mainstreamových médií vyzvednout metaforický míč a hrát s ním. Je to deklasující obvinění současného stavu žurnalistiky. Bylo období, kdy by neohrožený vyšetřovací reportér, jako je Seymour Hersh, zatnul zuby do příběhu, jako je tento. Ale Hershovo jednorázové rozhodnutí – New Yorker – a jeho editor David Remnick se vzdali hledání pravdy ve prospěch vydávání příběhů, které demonizují Assada a Putina. Totéž lze říci o časopisu The New York Times, The Washington Post a dalších hlavních médiích.

Skandál oznamovatele OPCW má všechny prvky trháku – hrdiny, darebáky, skandál, lži a skrývání. Pravda založená na faktech však již není základním palivem mediálního podnikání, které má moderní žurnalistika udržet, zejména pokud lze pravdu tak snadno potlačit jako „pro-Assada“ nebo „pro Rusko“. Práce pravých novinářů, jako je Tareq Haddad, je potlačena editory, Američané zůstanou vězni své vlastní nevědomosti.